

DUKAT (18) *sb m*

-k- (16), -c- (2).

a *pochylone*.

sg *N* dukât (4). \diamond *pl G* dukâtów (13);-ów (1), -(o)w (12). \diamond *A* dukáty (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Złota jednostka monetarna wagi 3,53 g rozpowszechniona w Europie pod koniec XIII w. W Polsce wprowadzona na większą skalę od 1528 r.; ducatus BartBydg, Mącz, Cn (18) : Ducatus, genus ponderis, ducat BartBydg 45; iáko mu [prokuratorowi] ná pierwszym podkaniu nieukażełz pary Dukatow/ [...] ledwie s tobą słowo przemowi. GroicPorz dd3; RejFig Aa5v [2 r.], Dd5v; Bákkar tedy orzechow Mułzkátowych dawáią w Kálekućie zá pułpiętá ftá fawow pieniądze/ tych fawow dwádzieściá zá dukat/ to ielt koronę. BielKron 454v; Ducatus etiam numisma, Dukat. Mącz 96a; ná raz go [rabarbarum] biorąc poranu iáko czerwony złoty Ducat záważy Oczko 38; Awo što Dukatow moich Przyłożćielz wy też co do nich. MWilkHist C2; ReszList 169, 170 [4 r.], 171; Ie⁸⁰ M. Książdz Arcybiskup Gnieźnieńki/ ftoiąc przy deliberáciiey ná przelzłym Synodzie vczynionéy/ obiecał ná tym świętym Synodzie/ što Dukatów we złoćie [centum ducatos auri in auro JanStat 222] z ftrony kościoła Gnieźnieńkiégó SarnStat 197; Ktorzy máią Dukaty báwią fię rofkolzą: Kortezyą do Polłki y frącę zánołzą. KlonWor 52.

Przysłowie: Lepíza kopá gotowa niż dukatow kufa. Ktorąc więc ná powietrzu kiedy vkázuią CzahTr C.

Synonimy: »czerwony złoty«, *floren*.